

ΔΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

**Τα πάνω κάτω στον τομέα της Δημόσιας Υγείας μετά την κατάργηση του ΕΟΠΥΥ.
Τι σημαίνει το κλείσιμο του πολυϊατρείου στη Νέα Φιλαδέλφεια.**

Ενοποίηση των κλάδων υγείας 10 ασφαλιστικών ταμείων. Δημιουργία ΕΟΠΥΥ και κατάργησή του. Δημιουργία του ΠΕΔΥ. Και μέσα στο μάτι του κυκλώνα, ο ασφαλισμένος που έχει ανάγκη την ιατρική γνωμάτευση, την παροχή φαρμάκων ή την περίθαλψη για τις οποίες έχει πληρώσει αδρά.

Στην Ελλάδα των Μνημονίων οι κοινωνικές κατακτήσεις χάνονται η μία μετά την άλλη. Δικαιώματα των πολιτών, που αποκτήθηκαν με αγώνες και χρήματα που για χρόνια πλήρωναν μέσω εισφορών, θυσιάζονται στο πλαίσιο των περικοπών που συνεχώς εξαγγέλει η κυβέρνηση. Αλβήτος δε θα μπορούσε να παραμείνει και ο τομέας της Δημόσιας Υγείας. Κι ενώ λοιπόν τόσα χρόνια οι ιθύνοντες ευαγγελίζονται την ενίσχυση της πρωτοβάθμιας περίθαλψης με απώτερο στόχο την αποφόρτιση των νοσοκομείων από περιστατικά που δε χρήζουν νοσοκομειακής παρακολούθησης και περίθαλψης, τώρα ουσιαστικά συρρικνώνουν και οδηγούν προς την εξαφάνιση τη δημόσια πρωτοβάθμια περίθαλψη.

ΖΩΝΤΑΣ Σ' ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΕΣ ΚΑΙΡΟΥΣ

Ο μύθος λέει ότι στην Κίνα όταν κάποιος μισεί κάποιον, του εύχεται "να ζήσει σε ενδιαφέροντες καιρούς". Δεν ξέρουμε αν αληθεύει ο μύθος, ξέρουμε όμως τι εννοεί, επειδή και εμείς ζούμε σε ενδιαφέροντες καιρούς: Πρώτα-πρώτα το γκρέμισμα του κοινωνικού κράτους έφτασε για τα καλά και στην περιοχή μας. Ιατρική φροντίδα τέλος για εμάς, αν αφήσουμε τον "έτσι θέλω" Μπουμπούκο και την εγχώρια και διεθνή μνημονιακή παρέα του να κλείσουν το δικό μας πολυϊατρείο πρωτοβάθμιας περίθαλψης του πρώην ΙΚΑ και σύντομα πρώην ΕΟΠΥΥ στη Μηδείας 10. Περισσότερα στο διπλανό ρεπορτάζ.

Δεν φτάνει όμως αυτό: Και η διαφθορά έφτασε – άκουσον άκουσον – στη Νέα Φιλαδέλφεια. Ή καλύτερα την ανακάλυψαν στο πρόσωπο του υποψήφιου δημάρχου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας Χάρη Τομπούλογλου. Σε τέτοιες υποθέσεις ποτέ δεν υπάρχει μόνο ένας «βρόμικος», όπου κι αν βάλεις τη μύτη σου βρομάει. Παρόλο που κάτι τέτοια τα σιχνάζαμε, το *Χαμπέρι* βούτηξε μες την μπόχα και ασχολήθηκε με το θέμα (στη σελίδα 4).

Φαίνεται ότι η ξεκάθαρη μας θέση ενάντια σε κάθε μορφή διαπλοκής, εκμετάλλευσης και εξουσίας ενοχλεί κάποιους. Τόσο που μετά από – ανύπαρκτη, όπως αποδείχτηκε – ανώνυμη τηλεφωνική καταγγελία για δήθεν ύπαρξη εκρηκτικών, η αστυνομία εισέβαλε στο σπίτι συντρόφου μας της Στρούγκας. Τα όργανα της «τάξης» δημιούργησαν μια κατάσταση απόλυτης αταξίας, αδειάζοντας ότι ντουλάπα υπήρχε χωρίς βεβαίως να βρουν τίποτα. Η ανακοίνωση της Στρούγκας στη σελίδα 3. Και οι ίδιοι ξέρουν ότι δεν θα μας φοβίσουν έτσι, απλά θα μας μεγαλώσουν την οργή. Σε αυτό στηριζόμαστε και στην δική σας αλληλεγγύη.

Υπάρχουν όμως και καλά στους ενδιαφέροντες καιρούς. Σε αυτά μετράμε την ευρεία γκάμα των άκρων ενδιαφερουσών εκδηλώσεων, παραστάσεων, παιδικών εργαστηρίων κλπ. που πραγματοποιήθηκαν στη Στρούγκα τον τελευταίο καιρό. Διαβάστε γι' αυτά στη σελίδα 3. Και αν σας άνοιξε η όρεξη, ελάτε στις επόμενες δράσεις του αυτοδιαχειριζόμενου στεκιού της περιοχής μας. Για το τι και το πότε προσέξτε τις αφίσες μας στους δρόμους της πόλης ή απλά επισκεφτείτε το μπλογκ μας στη διεύθυνση <http://strouga.espinblogs.net/>. Εννοείται ότι η είσοδος είναι πάντα ελεύθερη. Σας περιμένουμε!

λόγια, το ΠΕΔΥ θα κατευθύνει τα χρήματα που πληρώνουν οι φορολογούμενοι, προς τα δημόσια νοσοκομεία και τις ιδιωτικές εταιρίες παροχής υπηρεσιών υγείας, αγοράζοντας τις παρεχόμενες υπηρεσίες τους.

Στο ίδιο νομοσχέδιο κατάργησης του ΕΟΠΥΥ προβλέπεται και η ένταξη σε καθεστώς κινητικότητα και διαθεσιμότητας περίπου 8.000 γιατρών και λοιπών εργαζομένων στον ΕΟΠΥΥ. Και πώς θα επιτευχθεί κάτι τέτοιο; Καταρχάς δεν προβλέπεται να προκληθούν θέσεις γιατρών για την κάλυψη των κενών θέσεων που θα προκύψουν από συνταξιοδοτήσεις. Επίσης, με το νέο νομοσχέδιο οι γιατροί που εργάζονται στο ΠΕΔΥ θα απαγορεύεται να διατηρούν ιδιωτικό ιατρείο, αφού όσοι παραμένουν εργαζόμενοι στο δημόσιο φορέα θα έχουν σύμβαση αποκλειστικής συνεργασίας, που θα τους απαγορεύει να εργάζονται ως ιδιώτες. Μέχρι πρότινος οι γιατροί μπορούσαν να εξετάσουν 200 ασθενείς μηνιαίως που, παρότι ασφαλισμένοι του ΕΟΠΥΥ, πλήρωναν 10 ευρώ αντίτιμο για κάθε επίσκεψη. Για να δελεαστούν λοιπόν και να αποφασίσουν να κρατήσουν τα ιατρεία τους, αποχωρώντας από τον ΕΟΠΥΥ, διπλασιάζεται ο αριθμός των ασφαλισμένων που θα μπορούν να εξετάσουν (διατηρώντας όμως τα 10 ευρώ ανά επίσκεψη). Αυτό σημαίνει ότι τους δίνεται η δυνατότητα να έχουν ένα εισόδημα της τάξεως των 4.000 ευρώ, το οποίο όμως θα προέρχεται αποκλειστικά από τους ασφαλισμένους, οι οποίοι όμως έχουν πληρώσει ήδη εισφορές.

Εύλογα λοιπόν μπορεί να συμπεράνει κανείς πως το δημόσιο σύστημα υγείας πολύ σύντομα θα αδυνατεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες που θα προκύπτουν και λόγω των περικοπών προσωπικού αλλά και λόγω της μείωσης των χρημάτων του προϋπολογισμού, που θα αφορούν δαπάνες για την υγεία. Έτσι το κενό αυτό που πρόκειται να δημιουργηθεί, θα το καλύψει ο ιδιωτικός τομέας και με το αζημίωτο φυσικά. Γιατί αυτή τη στιγμή ο ιδιωτικός τομέ-

ας υγείας συγκρατεί τις τιμές στις παρεχόμενες υπηρεσίες σε «λογικά» επίπεδα, λόγω της ύπαρξης των δημόσιων πολυϊατρείων και εργαστηρίων, που προσφέρουν τις ίδιες υπηρεσίες χωρίς επιπλέον χρέωση. Όταν όμως αυτές οι δημόσιες δομές δε θα υπάρχουν, όπως εδώ και καιρό μεθοδεύεται, μπορεί εύκολα να εικάσει κανείς σε τι επίπεδα θα εκτιναχθούν αυτές οι τιμές.

Με αυτόν τον τρόπο όμως χιλιάδες ασφαλισμένοι- φορολογούμενοι, που για χρόνια πλήρωναν ή πληρώνουν μέχρι και σήμερα ασφαλιστικές εισφορές, «μένουν στον αέρα» όταν, θεωρητικά πάντα, παρέχεται από το κράτος δημόσια και δωρεάν υγεία. Μα πώς μπορεί όμως να της αποδίδεται ο χαρακτηρισμός «δωρεάν», όταν έχουν δοθεί τόσα και τόσα χρήματα από τους ασφαλισμένους, όταν έχουν ήδη προπληρωθεί όλες οι παρεχόμενες υπηρεσίες;

Ένα ακόμη ερώτημα που προκύπτει είναι το τι θα συμβεί με όσους ανθρώπους δεν έχουν ασφαλιστική κάλυψη, γεγονός που εν έτει 2014 είναι πολύ συνηθισμένο λόγω της ανεργίας, που είναι ιδιαίτερα υψηλή. Στο νομοσχέδιο (άρθρο 1, παρ. 1 και 3) αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι οι υπηρεσίες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας θα παρέχονται ισότιμα σε όλους τους πολίτες, ανεξαρτήτως κοινωνικής, οικονομικής ή επαγγελματικής κατάστασης, αλλά στο ίδιο νομοσχέδιο ο ΕΟΠΥΥ ορίζεται ως αγοραστής υπηρεσιών υγείας μόνο για τους ασφαλισμένους του.

Στα της περιοχής μας ζητήματα

Μια από τις μονάδες του ΕΟΠΥΥ που πρόκειται να καταργηθεί σύμφωνα με το νόμοσχέδιο είναι και αυτή της περιοχής μας. Θα ήταν διαφωτιστικό όμως να αναφερθούν ορισμένα στοιχεία που προέκυψαν από το ρεπορτάζ της εφημερίδας στο εν λόγω υποκατάστημα.

- Τις ιατρικές ανάγκες 100.000 περίπου ασθενών, σε

πρωτοβάθμιο επίπεδο, καλείται να καλύψει το υποκατάστημα της Νέας Φιλαδέλφειας, σύμφωνα με στοιχεία του ΙΚΑ ΕΤΑΜ.

- 44 γιατροί 17 ειδικοτήτων απασχολούνται στην τοπική μονάδα.

• 126.496 ασθενείς επισκέφθηκαν τα 19 ιατρεία, που διαθέτει ο ΕΟΠΥΥ στη Νέα Φιλαδέλφεια μόνο το Α' εξάμηνο του 2013. Τα περισσότερα περιστατικά εξυπηρετήθηκαν από το ορθοπεδικό ιατρείο (14.400), το παθολογικό (13.200) και τους οικογενειακούς γιατρούς (11.520).

- 82.000 εξετάσεις (ακτινολογικές, μικροβιολογικές, νευροφυσιολογικές, ακουστικές, γυναικολογικές και πνευμονολογικές) πραγματοποιήθηκαν το Α' εξάμηνο του 2013.

• Οι περιοχές που καλύπτονται από αυτό το υποκατάστημα είναι η Νέα Φιλαδέλφεια, η Νέα Χαλκηδόνα, η Μεταμόρφωση και τα Άνω Πατήσια. Βέβαια μετά την ενοποίηση όλων των ασφαλιστικών φορέων εξυπηρετούνται και ασφαλισμένοι από τους γειτονικούς δήμους των Αχαρνών,

της Νέας Ιωνίας και των Αγίων Αναργύρων.

Οι γιατροί αντιδρώντας στην κατάργηση του ΕΟΠΥΥ απεργούν από τις 25 Νοεμβρίου και συνεχίζουν την απεργία τους μέχρι και τις 7 Φεβρουαρίου, οπότε και θα αποφάσιζαν τις επόμενες κινήσεις τους. Από τους περίπου 6.000 γιατρούς, που εργάζονται σήμερα στο ΕΟΠΥΥ θίγονται ανεπανόρθωτα. Ο μόνος ωφελημένος από αυτήν την κατάργηση θα είναι ο ιδιωτικός τομέας υγείας. Έτσι αποδεικνύεται περίτρανα ότι η «κοινωνική πολιτική» είναι μια φράση κούφια, κενή ουσιαστικού νοήματος. Μια φράση που επαναλαμβάνεται ως επωδός. Το ζήτημα είναι ποια θα είναι η αντίδραση όλων μας...

πι και φι

σελ.2
Πώς είναι
να πεινάς
στη Νέα
Φιλαδέλφεια;

σελ.3
Να δώσουμε
ένα τέλος στις
τρομοεισβολές
σε σπίτια
αγωνιστών

Το "Χαμπέρι" κυκλοφορεί σε χίλια αντίτυπα και διανέμεται δωρεάν κι από χέρι σε χέρι. Αναζητήστε το στο αγαπημένο σας καφενείο και σε άλλα καταστήματα σε όλη την πόλη, κι αν δεν το βρείτε επικοινωνήστε μαζί μας. Η εφημερίδα συντάσσεται από ομάδα εργασίας της συνέλευσης του αυτοδιαχειριζόμενου κοινωνικού χώρου "Στρούγκα". Τα ευνοήματα άρθρα εκφράζουν την άποψη των συντακτών τους. Θα μας βρείτε στην κατάληψη της Στρούγκας, Δεκελίας 116, Νέα Φιλαδέλφεια, κάθε Τρίτη μετά τις 8.30 μμ που πραγματοποιούνται οι συνέλευσεις μας και κάθε Πέμπτη και Παρασκευή μετά τις 8.30 μμ που λειτουργεί καφενείο. Για τις πολιτικές, κοινωνικές και πολιτιστικές δραστηριότητες της Στρούγκας μπορείτε να ενημερώνεστε από τις αφίσες στους τοίχους της πόλης και στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://strouga.espinblogs.net>. E-mail επικοινωνίας: haberri@espin.net

Πώς είναι να πεινάς στη Νέα Φιλαδέλφεια;

Η Νέα Φιλαδέλφεια, μια περιοχή όπου ιστορικά κατοικούν κυρίως υπάλληλοι και μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, δεν έχει αποφύγει τις σκληρές συνέπειες της οικονομικής κρίσης. Στη βάση της κοινωνικής πυραμίδας, όλο και περισσότεροι άνθρωποι αδυνατούν να καλύψουν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους. Ποιος, όμως, βοηθά τους πεινασμένους της πόλης και πώς; Ποιο ρόλο παίζουν οι αρμόδιες υπηρεσίες του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας;

Μια πρώτη απάντηση στα παραπάνω ερωτήματα δίνει μια πρόσφατη ευχαριστήρια επιστολή της δημάρχου προς τις επιχειρήσεις, τους φορείς και τους ιδιώτες οι οποίοι δωρίζουν τρόφιμα στην δομή παροχής συσσιτίων που λειτουργεί από τον Ιούνιο του 2013 στην περιοχή Απομάχων: «Με την παρούσα επιστολή θα θέλαμε να σας εκφράσουμε την ευγνωμσύνη μας για την στήριξή σας στη λειτουργία της δομής των συσσιτίων, από την έναρξη του προγράμματος μέχρι και σήμερα. Με τις προσφορές σας, υπήρξατε ουσιαστικοί αρωγοί στο έργο μας και συμβάλατε σημαντικά ώστε να καταφέρουμε να υλοποιήσουμε ένα τόσο δύσκολο και συνεχώς αυξανόμενο σε ανάγκες, πρόγραμμα».

«Δομή συσσιτίων»: ΕΠΕΚΣΑ κι έχασα;

Η επιστολή της δημάρχου δεν αναφέρει, βέβαια, όλη την αλήθεια, ούτε θίγει τον πυρήνα του προβλήματος. Το συσσίτιο δεν ανήκει στον δήμο, ούτε είναι ο δήμος που το υλοποιεί. Πρόκειται για μία από τις επτά «δομές κοινωνικής αλληλεγγύης» που υλοποιεί η Επιστημονική Εταιρεία για την Κοινωνική Συνοχή και Ανάπτυξη (ΕΠΕΚΣΑ) στους δήμους Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, Μεταμόρφωσης, Λυκόβρυσης-Πεύκης και Ηρακλείου. Οι δομές αυτές χρηματοδοτούνται από το ΕΣΠΑ. Η χρηματοδότηση έχει συνολικό ύψος 1.122.000 ευρώ για δύο χρόνια και έχει δοθεί απευθείας στην ΕΠΕΚΣΑ. Ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος έχει αναλάβει «να χαρτογραφήσει με συστηματικότητα τις ανάγκες στον χώρο των υπηρεσιών άμεσης κοινωνικής παρέμβασης» και «να επιλύσει όλα τα ενδεχόμενα διαδικαστικά και θεσμικά ζητήματα για την ορθή λειτουργία της κοινωνικής δομής παροχής συσσιτίων, το κόστος των οποίων θα καλύψει ο δικαιούχος (ΕΠΕΚΣΑ) μέσω του έργου» (απόφαση δημοτικού συμβουλίου 70/2012).

Μεταξύ των «διαδικαστικών ζητημάτων» που προβλέπει η συμφωνία δήμου-ΕΠΕΚΣΑ βρίσκεται, δηλαδή, και η διαδικασία εξεύρεσης των τροφίμων που είναι αναγκαία για να παρασκευαστεί καθημερινά το συσσίτιο. Εκτός εάν η ύπαρξη τροφίμων δεν θεωρείται αναγκαία προϋπόθεση για την ορθή λειτουργία του συσσιτίου κι άρα η ΕΠΕΚΣΑ απαλλάσσεται από την υποχρέωση να καλύψει το κόστος...

Το συσσίτιο, βέβαια, καλύπτει μια πραγματική ανάγκη: στα τέλη του Γενάρη εξυπηρετούνταν 80 περίπου άτομα, άστεγοι, άνεργοι και οικογένειες που βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας. Η διανομή του φαγητού γίνεται κάθε μεσημέρι. Η δομή απασχολεί επτά άτομα που έχουν προσληφθεί και πληρώνονται από την ΕΠΕΚΣΑ και το κονδύλι του ΕΣΠΑ (μία διοικητική, μια κοινωνική λειτουργός, τρεις μάγειρες και δύο καθαρίστριες). Τουλάχιστον, η κοινωνική υπηρεσία του δήμου διαθέτει μια ακόμη επιλογή για να κατευθύνει όσους κρίνει ότι έχουν ανάγκη, πέρα από το συσσίτιο της εκκλησίας.

Ωστόσο το συσσίτιο της εκκλησίας (που ταίζει γύρω στα 150 άτομα καθημερινά) δεν ήταν πάντοτε η μοναδική επιλογή. Σύμφωνα με την ιστοσελίδα του δήμου, «ήδη από το έτος 2009 η Κοινωφελής Επιχείρηση του Δήμου Ν. Φιλαδέλφειας στα πλαίσια των κοινωνικών της υπηρεσιών είχε επιτύχει την καθημερινή σίτιση 40-45 απόρων ατόμων». Όμως το συσσίτιο αυτό λειτούργησε με την ευθύνη της ΚΕΔΝΦ για δύο χρόνια μόνο. Μετά οι πολίτες που ωφελούνταν απ' αυτό δρομολογήθηκαν προς το συσσίτιο της εκκλησίας στην Παναγίτσα και προς το κοινωνικό παντοπωλείο του δήμου. Ένα χρόνο μετά την κατάργηση του συσσιτίου της Κοινωφελούς, ο Δήμος υπέγραφε το μνημόνιο συνεργασίας με την ΕΠΕΚΣΑ.

Πρέπει να γίνει εδώ μια επισήμανση: Η υποχρέωση του δή-

μου για συστηματική χαρτογράφηση των αναγκών άμεσης κοινωνικής παρέμβασης που αναφέρεται στο πρόγραμμα της ΕΠΕΚΣΑ δεν είναι άνευ αξίας. Όμως, αν η δημοτική αρχή είχε λάβει μια σοβαρή απόφαση σ' αυτό το θέμα, δε θα χρειαζόταν η ΕΠΕΚΣΑ να ορίζει αυτή την υποχρέωση.

Βεβαίως κι αυτή η δέσμευση είναι κενό γράμμα: Πώς να υλοποιήσει ένα τέτοιο τεράστιο έργο το λιγοστό προσωπικό της κοινωνικής υπηρεσίας του δήμου; Πώς να γίνει χαρτογράφηση όταν δεν αρκούν οι εξειδικευμένοι επιστήμονες που θα καταγράψουν διαχρονικά την κατάσταση, θα μπορέσουν να διαγνώσουν τάσεις και να προλάβουν καταστάσεις; Πώς να καταγραφούν οι πραγματικές ανάγκες των θιγμένων από την κρίση συμπολιτών μας όταν η ίδια η ίδρυση του συσσιτίου δεν ήταν πρωτοβουλία του δήμου που είχε ωστόσο διαγνώσει την ανάγκη ύπαρξής του, αλλά μιας εταιρείας που δραστηριοποιείται συστηματικά τα τελευταία χρόνια στον χώρο των επιδοτούμενων από ευρωπαϊκά λεφτά προγραμμάτων «κοινωνικής πολιτικής»; Και τι θα γίνει άραγε του χρόνου που θα ολοκληρωθεί το πρόγραμμα και τελειώσει η χρηματοδότηση; Για την ώρα αυτό το τελευταίο κρίσιμο ερώτημα μένει αναπάντητο.

Το κοινωνικό παντοπωλείο

Εκτός από το συσσίτιο της ΕΠΕΚΣΑ, ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας διαθέτει και κοινωνικό παντοπωλείο. Η εικόνα τους είναι παρόμοια. Πρώτα-πρώτα, υπάρχουν κι εκεί οι αντίστοιχες ευχαριστήριες ανακοινώσεις της προέδρου της Κοινωφελούς Επιχείρησης του δήμου, όπου είναι ενταγμένο το παντοπωλείο. Στην πιο πρόσφατη απ' αυτές, η πρόεδρος γράφει: «Ένα μεγάλο ευχαριστώ απ' εμάς που **εθελοντικά** δουλεύουμε στο Κοινωνικό Παντοπωλείο, προς όλους εσάς που συμβάλατε στην προσπάθειά μας ώστε να κάνουμε τους οικονομικά αδύνατους συμπολίτες μας, πιο χαρούμενους αυτές τις άγιες ημέρες. Η ανταπόκριση του κόσμου στα καλέσματά μας ήταν μεγάλη και έτσι συγκεντρώθηκαν αρκετές ποσότητες τροφίμων, που ανακούφισαν μέχρις ενός βαθμού τους οικονομικά αδύνατους συμπολίτες μας».

Ο τονισμός της λέξης «εθελοντικά» δείχνει την αντίληψη της διοίκησης για το πώς πρέπει να αντιμετωπιστούν τα φλέγοντα ζητήματα της επιβίωσης των πιο αδύναμων συμπολιτών μας. Η αντίληψη αυτή καταγράφεται εύγλωττα και στις εισηγήσεις της για τον προϋπολογισμό της κοινωφελούς επιχείρησης στο διοικητικό συμβούλιό της: «Η προϋπολογιζόμενη δαπάνη για τις ποσότητες τροφίμων και ειδών Παντοπωλείου που προβλέπεται ότι θα χρειασθεί να προμηθευτεί το Κοινωνικό Παντοπωλείο για διανομή προς τους ωφελούμενους του προγράμματος, εξαρτάται από τις ποσότητες των ειδών που θα προσφέρουν διάφοροι χορηγοί κατά την διάρκεια του έτους, και ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 8.000,00 ευρώ συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.» (Απόφαση 18/2013 ΚΕΔΦΧ).

Έτσι, βρισκόμαστε μπροστά στο διασκεδαστικό παράδοξο το ενοίκιο του χώρου του παντοπωλείου να κοστίζει 6.500 ευρώ τον χρόνο και οι προμήθειες τροφίμων 8.000 ευρώ, παρά το γεγονός ότι από το παντοπωλείο παίρνουν τρόφιμα πάνω από 300 άτομα τον μήνα.

Αυτή είναι, όμως, η αντίληψη της διοίκησης του δήμου για το πώς λύνονται τα σοβαρότερα κοινωνικά προβλήματα. Χωρίς πόρους, χωρίς σχέδιο και με δικαιολογία το ασφυκτικό θεσμικό περιβάλλον που διαμόρφωσε ο «Καλλικράτης», η δημοτική αρχή αρμενίζει ενώ καράβια χάνονται. Γιατί η διάλυση του κοινωνικού κράτους δεν είναι απλώς συνέπεια της οικονομικής κρίσης, αλλά στρατηγική επιλογή της εξουσίας. Ακριβώς τη στιγμή που τα χτυπημένα από την κρίση κοινωνικά στρώματα έχουν περισσότερες ανάγκες στήριξης απ' τον δημόσιο μηχανισμό, οι δυνατότητες αυτού του μηχανισμού περιορίζονται θεσμικά και οικονομικά. Οι δήμοι και ο τρόπος που (δεν) ασκούν σήμερα την αναγκαία κοινωνική πολιτική είναι ίσως το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα. Οι επερχόμενες δημοτικές εκλογές συσκοτίζουν περισσότερο την κατάσταση, καθώς οι πολιτευόμενοι και οι εκλογολογούντες προτιμούν να μασάνε, παρά να μιλάνε. Θύματα αυτής της υπόθεσης είναι πάντοτε οι πεινασμένοι...

Οι ρεπόρτερς

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ 1: Βήμα χειραφέτησης στην Τυνησία: Τρία χρόνια μετά την πτώση του Μπεν Αλί και ύστερα από δυο χρόνια διαβουλεύσεων, η Τυνησία απέκτησε καινούργιο σύνταγμα. Στο πρωτοφανές για τον αραβικό κόσμο σύνταγμα εντάσσονται η ισότητα της γυναίκας και του άνδρα και το δικαίωμα του καθενός να πιστεύει ελεύθερα και να ασκεί τα καθήκοντα όποιας θρησκείας επιθυμεί.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ 2: Συνέβη στη Γερμανία, τη χώρα του νόμου και της τάξης: Δυο μέρες πριν τα Χριστούγεννα και παρόλο που ήταν ετοιμόγεννη, τη φυλάκισαν. Ο λόγος για μια 17χρονη κοπέλα, που οι μπάτσοι την κατηγορήσαν για απόπειρα διάρρηξης. Ήταν μόνη της στο κελί την ώρα που ξεκίνησαν οι ωδίνες. Όταν έφτασε ο γιατρός, η διαδικασία του τοκετού είχε ήδη ξεκινήσει. Τελικά η μητέρα και το βρέφος μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ: «Δε φτιάχτηκε για την αγορά της Ινδίας. Δημιουργήθηκε για τους ασθενείς στη δύση, που έχουν τα χρήματα για να το αγοράσουν». Ο λόγος για το αντικαρκινικό φάρμακο Nexavar της Bayer. Αυτό δήλωσε η διευθύνουσα σύμβουλος της πολυεθνικής φαρμακοβιομηχανίας Μαρίν Ντέκερς στα τέλη του Γενάρη σε δημόσια εκδήλωση. Όποιος νομίζει ότι αυτό είναι η εξάρτηση και όχι ο κανόνας, ας το ψάξει λίγο...

ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΩΝ: Λέει ότι πρέπει να αγοράσουμε ξανά όπλα, δείχνοντας έτσι την «πολιτική βούληση για αποτελεσματικότερη υπεράσπιση της Ευρώπης». Είναι ο Άντερς Ράσμουσεν, γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ, που δυσανασχέτησε όταν κάποια ευρωπαϊκά κράτη έκοψαν τις δαπάνες για τα «αμυντικά» τους συστήματα. Σύμφωνα με το Ράσμουσεν, πρέπει να επενδυθούν ξανά περισσότερα (λες και τα είχαμε, άσε και τις μίζες που θα έπεφταν ξανά...) για να αντιμετωπιστεί «η τρομοκρατία, η πειρατεία και μια δυνητική αστάθεια σε γειτονικές χώρες». Το τι σχέση έχουν αυτά με την άμυνα μάλλον το γνωρίζει μόνο ο αρχιπολεμιστής του ΝΑΤΟ...

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ 1: Ποιος θυμάται πότε μπήκε το ΝΑΤΟ στο Αφγανιστάν; Ήταν το 2001, με στόχο τη δολοφονία του Οσάμα μπιν Λάντεν. Δεν τον βρήκαν τότε (τον σκότωσαν το 2011 στο Πακιστάν) αλλά από τότε μέχρι και σήμερα σκότωσαν δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους, που οι περισσότεροι δεν είχαν καμία σχέση με την «τρομοκρατία». Όπως ακριβώς συνέβη ξανά στα μέσα Γενάρη, που το ΝΑΤΟ σκότωσε επτά παιδιά και μία γυναίκα σε αεροπορική επίθεση.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ 2: Εκτός από τα όπλα χρησιμοποιούν και τις ναρκωτικές ουσίες για να σπείρουν το θάνατο. Από την αρχή του πολέμου το 2001 μέχρι και σήμερα καταστράφηκαν αναρίθμητα εργοστάσια και άλλοι τόποι παραγωγής. Όμως η παραγωγή ηρωίνης στο Αφγανιστάν φαίνεται να καλπάζει: οι εκτάσεις καλλιέργειάς της αυξήθηκαν από τα 80.000 στρέμματα (το 2001) στα 2.090.000 στρέμματα (το 2013). Σύμφωνα; Δε νομίζω...

ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΚΛΩΣΤΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ 1: Στην Καμπότζη, οι περίπου 650.000 εργαζόμενοι της κλωστοϋφαντουργίας απαιτούν τη θέσπιση μηνιαίου μισθού 120 ευρώ, δηλαδή τα διπλάσια απ' όσα παίρνουν ως τώρα. Το κράτος φαίνεται αποφασισμένο να διαφυλάξει τα κέρδη των επιχειρήσεων. Μετά από δυο εβδομάδες ειρηνικών διαδηλώσεων, ξεκίνησαν οι επιθέσεις της αστυνομίας με γκλοπ και δακρυγόνα. Τις πρώτες μέρες του 2014 η στρατιωτική αστυνομία άνοιξε πυρ και σκότωσε τουλάχιστον τρεις διαδηλωτές. Σημειώνεται ότι 400.000 εργάτες ράβουν για διεθνείς επιχειρήσεις μόδας όπως τη GAP, τη Nike ή την H&M...

ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΚΛΩΣΤΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ 2: Εν τω μεταξύ στο Μπαγκλαντές, οι εργάτες κέρδισαν τη θέσπιση κατώτατου μηνιαίου μισθού 68 ευρώ. Πρόκειται για αύξηση 77% σε σχέση με τον προηγούμενο κατώτατο μισθό. Μόνο που δεν τον παίρνουν όλοι οι εργαζόμενοι. Σύμφωνα με έρευνα που έγινε σε 594 εργοστάσια στην πρωτεύουσα Ντάκα και στα περίχωρά της, μόνο το 62% των εργαζόμενων αμείβονται ήδη με τα 68 Ευρώ. Δηλαδή, ο αγώνας συνεχίζεται...

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕΣ: Κι ένα καλό νέο για το τέλος... Σε κινητοποίηση που έγινε στο τέλος Γενάρη στο Λονδίνο, περίπου 100 αντιφασίστες μπλόκαραν συγκέντρωση του αγγλικού φασιστικού κόμματος British National Party (BNP) όπου θα μιλούσε και ο «Φίρερ» του ουγγρικού φασιστικού κόμματος Jobbik Γκάμπορ Βόνα. Το Jobbik πήρε σχεδόν 17% στις τελευταίες εκλογές στην Ουγγαρία. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του αγγλικού τύπου, το αρχικά-θαρμα συνάντησε στο Λονδίνο όχι μόνο στελέχη του BNP αλλά και της «δικής μας» Χρυσής Αυγής, με σκοπό να τα βρουν για τις ευρωεκλογές...

Η Διεθνίστρια

Από τη δραστηριότητα της Στρούγκας

Μετά από μια σύντομη διακοπή το Δεκέμβρη, όλος ο κόσμος της Στρούγκας επέστρεψε για ακόμα μια φορά στις συνηθισμένες δραστηριότητες. Ο πρώτος μήνας του 2014 ήταν γεμάτος από τα γνώριμα πλέον σε όλους παιδικά εργαστήρια, τις κυριακάτικες προβολές του “Cine Strouga”, αλλά και από μία θεατρική παράσταση, ένα χαριστικό παζάρι και τις γνωστές στην τοπική κοινωνία συζητήσεις.

τη σελίδα επιμελήθηκε ο [η.](#) και η [ε.](#)

Συζητήσεις

Το απόγευμα της 14ης Δεκέμβρη άνοιξε ένας κύκλος συζητήσεων με κεντρικό θέμα το Άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας. Επρόκειτο για μια ανοιχτή εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε μετά από έρευνα με τη βοήθεια ειδικών συνεργατών. Έγινε μια παρουσίαση που αφορούσε την διαδρομή του Άλσους στο χρόνο, τις εκάστοτε αναπλάσεις μέχρι και την εικόνα του σήμερα, πραγματοποιήθηκε ανοιχτή εκδήλωση στο χώρο της Στρούγκας. Έγινε προσπάθεια προσέγγισης ενός αρκετά ευαίσθητου ζητήματος όπως είναι αυτό της προστασίας και ανάδειξης ενός χώρου που είναι σήμα κατατεθέν για την περιοχή μας. Ποια είναι η κατάσταση του άλσους σήμερα, ποια τα προβλήματα που αντιμετωπίζει τώρα και ποια στο παρελθόν; Από ποιον και τι είδους λύσεις πρέπει να επιδιώκουμε να δοθούν; Αυτά, μεταξύ άλλων ήταν τα βασικά ερωτήματα που απασχόλησαν την κουβέντα. Κι αυτό ήταν μόνο η αρχή.

Την επόμενη μέρα, Κυριακή 15/12 έγινε μία ακόμα συζήτηση, για την απεργία των διοικητικών υπαλλήλων του Πανεπιστημίου της Αθήνας με μέλη της απεργιακής επιτροπής. Οι ίδιοι μας εξήγησαν με ποιους όρους ξεκίνησαν την απεργία, χωρίς μάλιστα καμία παρόμοια εμπειρία για τους περισσότερους, πώς αντιμετώπισαν το μαστίγιο και το καρότο του Υπουργού και πώς έφτασαν στην πιο κρίσιμη καμπή της να είναι αποφασισμένοι

να συνεχίσουν μέχρι το τέλος. Κατά τη διάρκεια της τετράμηνης σχεδόν απεργίας, αυτός ο κόσμος ζυμώθηκε, έμαθε τι θα πει περιφρούρηση, έμαθε τι θα πει ρήξη με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, έμαθε εν ολίγοις και δίδαξε και σε πολλούς ακόμα, τι θα πει αγώνας. Παρόλο που κι αυτή η απεργία οδηγήθηκε σε ήττα, δε βαραίνει όπως άλλες. Ακριβώς γιατί πήγε μέχρι τέλους, κέρδισε ό,τι είχε να κερδίσει, δίδαξε και διδάχτηκε και αποτελεί πλέον παρακαταθήκη για το μέλλον για τους ίδιους, αλλά και για άλλους εργαζόμενους.

Παιδικό εργαστήρι, 12 και 26 Γενάρη

Το πρώτο παιδικό εργαστήρι της χρονιάς είχε χαρακτήρα... επιστημονικό! Όπως πάντα, παίξαμε μαθαίνοντας. Τριάντα μικροί επιστήμονες, ανακαλύπτοντας τις «μαγικές» ιδιότητες των υλικών, είδαν σταφίδες να χορεύουν, δημιούργησαν ηφαίστεια με σόδα και ξύδι. Διαπίστωσαν ότι τα μπαλόνια δεν σκάνε με τη φωτιά, όταν είναι γεμάτα με νερό, ενώ όταν έχουν αέρα σκάνε. Στο τέλος, έφτιαξαν τα δικά τους αερόστατα. Κάπως έτσι, έφτασε το μεσημέρι και ανανεώσαμε το ραντεβού μας για την επόμενη φορά.

Μετά από δυο βδομάδες οι μικροί μας φίλοι ξαναμαζεύτηκαν στη Στρούγκα, αυτή τη φορά όμως, μεταμορφωμένοι σε... ζώα. Έτσι, έκαναν

βόλτα στο δάσος, μίλησαν κι έμαθαν γι’ αυτό και την ιδιαίτερη σημασία του για τον άνθρωπο. Στο τέλος, έφτιαξαν το δικό τους δάσος, με πηλό και υλικά της φύσης.

Cine Strouga

Στο αφιέρωμα του Γενάρη, κοινός τόπος ήταν η Ιρλανδία. Στις 12/1, ταξιδέψαμε στο Μπέλφαστ για να παρακολουθήσουμε την ιστορία που εκτυλίσσεται μετά τη δολοφονία ενός αμερικανού δικηγόρου ανθρώπινων δικαιωμάτων με πρωταγωνιστές τη φίλη του και έναν ντετέκτιβ που ψάχνουν να βρουν τι κρύβεται πίσω απ’ τη δολοφονία, την ταινία «Κρυφή Ατζέντα» του Κεν Λόουτς δηλαδή.

Στις 26/1 βρεθήκαμε 42 χρόνια πίσω, την ημέρα που βρετανοί στρατιώτες άνοιξαν πυρ εναντίον 10.000 άοπλων διαδηλωτών, με αποτέλεσμα 14 διαδηλωτές να πεθάνουν και πολλοί ακόμα να τραυματιστούν. Η μέρα αυτή έμεινε στην ιστορία ως «Ματωμένη Κυριακή» και σηματοδοτεί την έναρξη των σκληρών εμφυλιακών συγκρούσεων μεταξύ καθολικών και προτεσταντών και μέσα απ’ αυτές, τη γέννηση του IRA. Τον ίδιο τίτλο είχε και η ταινία του Πολ Γκρίνγκρας που παρακολουθήσαμε.

Θεατρική Παράσταση: «Μαμά Φρικιό»

Σαββατόβραδο, 25 Γενάρη και ο χώρος της Στρούγκας ήταν γεμάτος

κόσμο που είχε μαζευτεί από νωρίς. Ο λόγος ήταν η εξαιρετικά ενδιαφέρουσα θεατρική παράσταση του Ντάριο Φο “Μαμά Φρικιό” από την ομάδα théâtre de Votanique του Ελεύθερου Κοινωνικού Χώρου «Βοτανικός Κήπος». Μέσα σε λιγότερο από μια ώρα, οι δυο ηθοποιοί με τις επιβλητικές υποκριτικές τους παρουσίες κατάφεραν να μας περάσουν τα συναισθηματικά αδιέξοδα, τα άγχη, τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις μια συζύγου και μητέρας που έχει αφιερώσει τον εαυτό της στην αγάπη της οικογένειας της. Μια δικαστική περιπέτεια στην οποία εμπλέκεται για χάρη του γιου της είναι αρκετή για να αποφασίζει να πάρει μια στροφή στη ζωή της επιχειρώντας να γίνει φρικιό και ζώντας σε κοινόβιο με αγνώστους. Απολαυστική από το πρώτο λεπτό μέχρι το τελευταίο!

Χαριστικό-ανταλλακτικό παζάρι

Μετά την μεγάλη ανταπόκριση που είχε το χαριστικό-ανταλλακτικό παζάρι που δοκιμάσαμε να κάνουμε τον περασμένο Δεκέμβρη, αποφασίσαμε να ξαναγίνει. Έτσι, την Κυριακή 26 Γενάρη κι ενώ μέσα στο χώρο βρίσκονταν οι μικροί μας φίλοι, έξω μαζέψαμε ρούχα, παπούτσια και παιχνίδια, πράγματα που δεν χρειαζόμασταν και τα ανταλλάξαμε με άλλα ή τα χαρίσαμε σε κόσμο που τα χρειάζεται. Κι αυτή τη φορά, η ανταπόκριση ήταν η ίδια από τον κόσμο που ήρθε να

δώσει τα πράγματά του και να πάρει άλλα.

Η συνέλευση της Στρούγκας αποφάσισε λοιπόν να καθιερώσει σε συστηματική βάση αυτή τη δραστηριότητα. Έτσι, μια φορά το μήνα ο χώρος έξω απ’ τη Στρούγκα θα γεμίζει με πράγματα που θα περιμένουν όποιον τα χρειάζεται να τα πάρει.

Παρακάτω, παραθέτουμε το κείμενο της συνέλευσης για το συγκεκριμένο εγχείρημα:

Το χαριστικό/ανταλλακτικό παζάρι δεν είναι φιλανθρωπία, είναι έκφραση αλληλεγγύης σε όσους το έχουν ανάγκη. Ακόμη είναι μια εναλλακτική μορφή οργάνωσης της κοινωνικής και οικονομικής μας ζωής. Αρνούμαστε τον καταναλωτισμό, αλλά όχι και τα αγαθά που παράγει ο άνθρωπος μόχθος.

Αντί να φυλάμε, να αποθηκεύουμε ή και να αγοράζουμε πράγματα που δεν μας είναι απαραίτητα ας προσπαθήσουμε να τα ανταλλάξουμε ή να τα χαρίσουμε σε κάποιον που τα χρειάζεται δημιουργώντας ρήγματα στον ασφυκτικό κλοιό της ατομικής ιδιοκτησίας. Ας ενισχύσουμε πρωτοβουλίες ανταλλαγής και αλληλεγγύης δίνοντας την ευκαιρία και στα ίδια τα αντικείμενα να ξεκινήσουν ένα ακόμα συναρπαστικό ταξίδι σε διαφορετικά χέρια.

Η επανάχρηση των αγαθών δεν είναι αδυναμία ούτε ντροπή, είναι ΣΤΟΧΟΣ!

Να δώσουμε ένα τέλος στις τρομοεισβολές σε σπίτια αγωνιστών

Το πρωί της Πέμπτης 30 Γενάρη, έξι άνδρες της ασφάλειας μαζί με εισαγγελέα εισέβαλαν σε σπίτι συντρόφου που συμμετέχει στην συνέλευση της Στρούγκας για έρευνα “κατόπιν ανώνυμης καταγγελίας για ύπαρξη εκρηκτικών”. Η καταγγελία ήταν ανύπαρκτη και μόνο πρόφαση αποτελεί, όπως διαπιστώθηκε μετά από τηλεφώνημα στο αρμόδιο τμήμα. Το σπίτι, στο οποίο εκείνη την ώρα βρίσκονταν μόνο οι γονείς του συντρόφου, έγινε φύλλο-φτερό, όμως τα σαΐνια της αντιτρομοκρατικής δεν βρήκαν τίποτα το μεμπτό, διότι δεν υπήρχε έτσι κι αλλιώς, κι έφυγαν όπως ήρθαν.

Το περιστατικό αυτό έρχεται να προστεθεί σε μια μακρά σειρά παρόμοιων ερευνών που εξελίσσονται εδώ και μέρες σε όλες τις γειτονιές της Αθήνας με πρόσχημα την απόδραση του Χριστόδουλου Ξηρού από την φυλακή και την υποτιθέμενη προετοιμασία της “νέας τρομοκρατίας”. Ο στόχος αυτών των ερευνών είναι βέβαια άλλος κι είναι διπλός: Από τη μια να επιβληθεί καθε-

στώς φόβου σε όσους δραστηριοποιούνται πολιτικά και κοντράρονται στην πράξη με την κυρίαρχη πολιτική κι από την άλλη να φοβηθεί και να απωθηθεί ο μέσος πολίτης από τέτοιου είδους δραστηριότητες.

Στο στόχαστρο των «αντιτρομοκρατικών επιχειρήσεων» έχουν μπει άτομα που συμμετέχουν ενεργά σε αυτοοργανωμένα εγχειρήματα και καταλήψεις. Οι εισβολές σε σπίτια συντρόφων, υπερβαίνουν μέσα σε μία εβδομάδα τις 40. Δυστυχώς γι’ αυτούς όμως, οι δημιουργοί αυτής της “στρατηγικής της έντασης”, οι ίδιοι οι εμπνευστές των εισβολών, είναι καταδικασμένοι ν’ αποτύχουν. Γιατί κάθε τέτοιο περιστατικό δεν φοβίζει κανέναν. Αντίθετα, μας εξοργίζει. Μας οδηγεί να κινούμαστε με μεγαλύτερη συνέπεια προς την ανατρεπτική και αγωνιστική δράση.

Γιατί τρομοκρατία δεν είναι ούτε ο Ξηρός, ούτε ο Μαζιώτης. Τρομοκρατία είναι η φτώχεια, η εξαθλίωση, οι απολύσεις, οι άνεργοι, οι άστεγοι, η κατα-

στολή. Η ίδια η βαρβαρότητα που βιώνουμε στην καθημερινότητα. Και γιατί σε τελευταία ανάλυση η λαϊκή επαναστατική αντι-βία ποτέ δεν στράφηκε εναντίον του λαού. Πάντα στρεφόταν ενάντια στους εχθρούς του και γι’ αυτό ακριβώς δεν έχει να φοβηθεί τίποτα.

Σε λάθος σπίτια λοιπόν ψάχνουν για τρομοκράτες. Αν θέλουν να τους βρουν δεν έχουν παρά να κοιταχτούν στον καθρέφτη. Δεν έχουν παρά να αναζητήσουν τις φωνές τους στα δελτία των 8. Το DNA που ψάχνουν θα το βρουν στις δερμάτινες καρέκλες τους.

Κι επειδή σήμερα το τοπίο ξεκαθαρίζει στη σκέψη όλο και περισσότερων, επειδή όλο και περισσότεροι αντιλαμβάνονται και βιώνουν στο πετσί τους την πραγματικότητα, δε θ’ αργήσει η στιγμή που όλοι αυτοί θα αρχίσουν ν’ αντιδρούν. Δε θα αργήσει η στιγμή που το ποτάμι των πολλών θα τους παρασύρει.

Ανακοίνωση της συνέλευσης της Στρούγκας, 31 Γενάρη 2014

Την Κυριακή 9 Φλεβάρη στις 7 το απόγευμα η Αντιφασιστική Συνέλευση Νέας Φιλαδέλφειας - Νέας Χαλκηδόνας διοργανώνει στο Πνευματικό Κέντρο της Ν. Φιλαδέλφειας (Ν. Τρυπιά 45) εκδήλωση με τίτλο “Σπάσανε οι βιτρίνες του καπιταλισμού και πίσω τους φανήκανε εικόνες φασισμού”. Θα προβληθεί το ντοκιμαντέρ “The Cleaners” του Κωνσταντίνου Γεωργούση. Στον χώρο θα υπάρχει έκθεση αντιφασιστικού σκίτσου.

Προσεχώς στη Στρούγκα

ΠΑΙΔΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Σάββατο 8 Φλεβάρη, 5.30 μμ: Το κουκλοθέατρο «Καραμπόλα» παρουσιάζει την παράσταση «Η λίμνη το ‘σκασε»

Κυριακή 16 Φλεβάρη, 12 το μεσημέρι: Οι γνώριμοί μας Τσιριτσάντσουλες παρουσιάζουν την θεατρική παράσταση «Αστροαπεργία».

Κυριακή 23 Φλεβάρη, 12 το μεσημέρι: Ένας παράξενος χαρταετός, λίγο διαφορετικός από τους άλλους θα έρθει στο Παιδικό εργαστήρι της Στρούγκας για να μας διηγηθεί τις περιπέτειές του αλλά και για να μας μιλήσει για τη σημασία της ελευθερίας.

CINE STROUGA

Αφιέρωμα «Κεκλεισμένων των θυρών»

Κινηματογράφος εντός των τειχών μιας κατά τα φαινόμενα προστατευμένης κατοικίας, η οποία όμως γίνεται πεδίο μάχης μεταξύ κατά τα φαινόμενα ευυπόληπτων πολιτών. «Η κόλαση είναι οι άλλοι», είχε πει ο Σαρτρ, κι αυτόν τον μήνα διαλέξαμε τρεις ταινίες που τεκμηριώνουν την απόφασή.

2 Φλεβάρη: «Για όλα φταίει το όνομά σου», των Ματιέ Ντελαπόρτ και Αλεξάντρ ντε λα Πατελιέρ (Κωμωδία, 2012, 109’)

16 Φλεβάρη: «Ο θεός της σφαγής», του Ρομάν Πολάνσκι (Κωμωδία, 2011, 80’)

23 Φλεβάρη: «Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ;», του Μάικ Νίκολς (Δράμα, 1966, 131’)

Οι προβολές ξεκινούν όπως πάντα στις 8 και η είσοδος είναι ελεύθερη.

Αλληλεγγύη στον Χάρη Τομπούλογλου;

Η πρόσφατη σύλληψη δύο «δημοσίων προσώπων» της Νέας Φιλαδέλφειας με την κατηγορία του εκβιασμού και της παθητικής δωροδοκίας αποτελεί ένα πρώτης τάξης παράδειγμα για την υποκρισία εκείνων που διαχειρίζονται ή θέλουν να διαχειριστούν την εξουσία, σε όλα τα επίπεδα, κεντρικά ή τοπικά.

Ο Χάρης Τομπούλογλου, σχετικώς άτυχο ή αποτυχημένο στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας, με πολιτική δραστηριότητα δεκαετιών στην περιοχή, ξεχωρίζει: μέχρι την παραμονή των Χριστουγέννων, προετοιμάζοντας την υποψηφιότητά του για τη θέση του δημάρχου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, έπρηξε τ' αφτιά των πολιτών επαναλαμβάνοντας φορτικά ότι η θέση του προέδρου του νοσοκομείου παιδών «Αγλαΐα Κυριακού» στην οποία είχε διοριστεί είναι άμισθη κι ότι αυτός είναι πολύ καλός άνθρωπος κι αλτρουιστής όσο δεν πάει. Δεν είπε τίποτε, όμως, ούτε για το υπό ποια ιδιότητα βρέθηκε σ' αυτή τη θέση, ούτε για το βάρος που είχε η υπογραφή του, ούτε για το ύψος των δαπανών προμηθειών του εν λόγω νοσοκομείου που εξαρτώνταν από τη δική του συγκατάθεση (για να αρχίσουμε να μετράμε μηδενικά, να επισημάνουμε ότι ο προϋπολογισμός του 2013 του νοσοκομείου, χωρίς τα προγράμματα του ΕΣΠΑ, είναι κάτι λιγότερο από 40 εκατομμύρια ευρώ). Δεν είπε τίποτε - κι ούτε κανείς τον ρώτησε - για την γκάμα των υπόλοιπων εξωπολιτικών επαγγελματικών ασχολιών του, παρά φιλοτέχνησε μια εικόνα ανιδιοτελούς αγγέλου για τον εαυτό του. Έτσι, οι αφελείς συμπολίτες μας που πίστεψαν στην αγγελική μορφή του κ. Τομπούλογλου πρέπει τώρα να φάνε το χαστούκι του ανεκδιήγητου «Δεν είμαι εγώ μαλάκας να κοινομάνε όλοι από δουλειές κι εγώ να μην παίρνω μία» και, ως είθισται, να πέσουν απ' τα σύννεφα.

Εκείνοι που δεν πέφτουν απ' τα σύννεφα και με συνοπτικές διαδικασίες προσπαθούν να ξεφορτωθούν το βαρίδι Τομπούλογλου, είναι το πολιτικό κόμμα στο οποίο ανήκε (33 λέξεις ήταν αρκετές για την ανακοίνωση της διαγραφής του «ανεξάρτητου» υποψήφιου δημάρχου από τη Νέα Δημοκρατία), αλλά και οι στενοί πολιτικοί του φίλοι, όπως ο εποπτεύων το νοσοκομείο υπουργός υγείας Αδωνις Γεωργιάδης, τον οποίο αρκετές φορές έχουμε δει στην πόλη μας μαζί με τον κατηγορούμενο πολιτικό. Είναι λογικό: στο βρόμικο περιβάλλον της διαπλοκής πολιτικής και οικονομίας μεταξύ κατεργαρέων χρειάζεται ειλικρίνεια, αλλά πώς να αποφύγει κανείς τα αλληλοκαρφώματα;

Παράλληλα, τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης έκαναν ό,τι μπορούσαν για να δημιουργήσουν τη θεαματική εντύπωση ότι ο Χάρης Τομπούλογλου είναι ο πιο διεφθαρμένος εκπρόσωπος του «παλιού πολιτικού προσωπικού», ενώ, βεβαίως, λέμε εμείς, ο συμπολίτης μας είναι απλώς ένα καλό παράδειγμα διαπλοκής μεταξύ πολιτικού κόμματος, εργατοπατερικού συνδικαλισμού, στενής κρατικής μηχανής και ευρύτερων σχημάτων που διαχειρίζονται αρκετούς πόρους, όπως το ίδρυμα Π. & Α. Κυριακού.

«Πνεύμα και ηθική» δηλαδή από τους δυο διαπομπευμένους συμπολίτες, που θυμίζουν τον χαρακτήρα που υποδύθηκε ο Βασίλης Αυλωνίτης στην «Ωραία των Αθηνών»: εικόνα κι ομοίωση της διαφθοράς του υπάρχοντος πολιτικοοικονομικού συστήματος, καμπανάκι για όλους όσους δεν διακρίνουν το αδιέξοδο που οδηγούμαστε ως κοινωνία όσο εμείς οι από κάτω αφήνουμε τους κυρίαρχους να αναπαράγουν την εξουσία τους ανενόχλητοι με τις παλιές, καλές, δοκιμασμένες μεθόδους του παρελθόντος.

Κυκλοφορεί και η άποψη ότι πρέπει να κρατήσουμε επιφύλαξη αναμένοντας την έκβαση της ποινικής δίκης, διότι ο κατηγορούμενος είναι αθώος μέχρι της αποδείξεως του εναντίου, σύμφωνα με μια αρχή της αστικής νομικής επιστήμης. Είναι όμως πάντα έτσι; Είναι μήπως πρωτοφανής η καταδίκη Τομπούλογλου από τα τηλεδίκια και τους εισαγγελάτους; Η απάντηση είναι αρνητική, για όσους παρακολουθούν τη λειτουργία του αστυνομικοδικαστικού μηχανισμού και τη σχέση του με τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης: αυτό το σύμπλεγμα, ανάλογα με τις εντολές που λαμβάνει και τις σκοπιμότητές που θέλει να εξυπηρετήσει, βρίσκει πάντοτε τον τρόπο να επιτελέσει τον σκοπό του - μόνο που καμιά φορά, όπως αυτή την εποχή, τα θύματά του βρίσκονται μεταξύ των πιο αδύναμων κρίκων των προνομιούχων τάξεων και των παρατρεχάμενών τους.

Κατά τ' άλλα, υπάρχουν μυριάδες παραδείγματα όπου το αστικό «τεκμήριο της αθωότητας» έχει θυσιαστεί στην διαδεδομένη αντίληψη ότι «δεν υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά», με μια επιλεκτική πάντοτε και συνδυασμένη λειτουργία αστυνομίας, δικαστών και κυρίαρχων μέσων ενημέρωσης. Στόχος αυτών των μεθοδεύσεων είναι συνήθως αναρχικοί κοινωνικοί αγωνιστές, τους οποίους τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης δεν διστάζουν να διαπομπεύσουν, χωρίς φυσικά να τους αποκαταστήσουν ποτέ όταν οι δικαστικές αρχές τους απαλλάσσουν ή τους αθωώνουν...

Αν ισχύει αδιακρίτως το τεκμήριο της αθωότητας αναμένουμε από τους πολιτικούς φίλους του Χάρη Τομπούλογλου κι όλους εκείνους που «έπεσαν απ' τα σύννεφα» με τη διωξή του, αλλά στηρίζουν σήμερα το σενάριο της σκευωρίας, να είναι πιο προσεκτικοί την επόμενη φορά που θα καταπίνουν αμάσητα τα σενάρια της αντιτρομοκρατικής για μικρότερες ή μεγαλύτερες υποθέσεις, από τη Μαρφίν ως τη ληστεία μετά φόνου της Πάρου, από τις «γιάφκες» των καταλήψεων ως τους «συνεργούς» του Χριστόδουλου Ξηρού που ελέγχονται κατά δεκάδες τις τελευταίες εβδομάδες.

Πέρα όμως από αυτό, η πτώση του Χάρη Τομπούλογλου (διότι περί πτώσης πρόκειται, για όσους δεν το έχουν ακόμη συνειδητοποιήσει) μας δίνει μια εξαιρετική ευκαιρία να συζητήσουμε για την ποιότητα και το ποιόν ενός μέρους, τουλάχιστον, των προσώπων που διεκδικούν την ψήφο των πολιτών, ειδικά μάλιστα λίγο πριν τις δημοτικές εκλογές. Και να ξαναθέσουμε, φυσικά, το κεντρικό ερώτημα της εποχής μας: *Ως τότε παλάρια να ζούμε στα στενά* που μας έχουν μαντρώσει αυτοί που φιλοδοξούν να μας κυβερνούν; Και τότε, επιτέλους, θα πάρουμε την υπόθεση της ζωής μας στα χέρια μας;

π.

Πρωτογενές πλεόνασμα: σωτηρία ή καταδίκη;

Σκοπός δημιουργίας του άρθρου είναι η κριτική ανάλυση και η επιδίωξη της γνώσης, που αποτελούν δυναμίτη στα θεμέλια του υπάρχοντος συστήματος.

Εκτοξεύεται διαρκώς δια στόματος πολιτικών προσώπων και δημοσιογράφων, κατακρεουργείται η ακριβής σημασία του και είναι ίσως το πιο κλασικό μέσο κυβερνητικής προπαγάνδας αυτό το δίστημα. Τι είναι άραγε; Θα προσπαθήσουμε να διασαφηνίσουμε εδώ τον συγκεκριμένο οικονομικό όρο. Άμεση απόρροια αυτής της διασαφήνισης είναι η αποδόμηση των επιχειρημάτων της κυβέρνησης και των συμμάχων της.

Ας φανταστούμε το κράτος σαν επιχείρηση. Όπως κάθε επιχείρηση, έχει έσοδα και έξοδα. Τα έσοδα του προέρχονται από τους άμεσους φόρους (φόρος εισοδήματος) και έμμεσους φόρους (π.χ ΦΠΑ, διάφοροι φόροι κατανάλωσης), τις εσόδους κοινωνικής ασφάλισης και την φορολόγηση των επιχειρηματικών κερδών. Τα έξοδα του προέρχονται από αγορές αγαθών και υπηρεσιών, μεταβιβαστικές πληρωμές και τους τόκους για την κάλυψη του δημόσιου χρέους. Εάν οι δαπάνες είναι μεγαλύτερες από τα έσοδα, τότε δημιουργείται δημοσιονομικό έλλειμμα, ενώ όταν αυτή η διαδικασία συστηματοποιείται δημιουργείται δημόσιο χρέος. Άρα το κράτος-επιχείρηση πρέπει εκτός από το να παράγει περισσότερα έσοδα από ό,τι δαπάνες, πρέπει επίσης να αποπληρώσει το χρέος και αυτό το επιτυγχάνει μέσω δανεισμού (εσωτερικού ή εξωτερικού). Αν τώρα, για λόγους απλοποίησης, δεν συνυπολογίσουμε τις μεταβιβαστικές πληρωμές, μπορούμε να πούμε ότι το έλλειμμα εξαρτάται θετικά (όταν μεγαλώνει το ένα μέγεθος μεγαλώνει και το άλλο) από τις πληρωμές των τόκων για την κάλυψη του και τις κρατικές δαπάνες και αρνητικά από τους φόρους. Η διαφορά μεταξύ των φόρων και των κρατικών δαπανών (χωρίς να συνυπολογίζονται τα

τοκοχρεολύσια) καλείται πρωτογενές πλεόνασμα.

Τι δείχνει όμως αυτός ο τόσο πολυφορεμένος οικονομικός όρος; Το πρωτογενές πλεόνασμα είναι ένας δείκτης θυσίας του ελληνικού λαού. Η άκρατη υπερφορολόγηση και γενικά η δημοσιονομική πολιτική που ακολουθείται, κάτω από τις επιταγές των μνημονιακών εταίρων της Ελλάδας, το μόνο που καταφέρνει είναι να ρουφάει μέχρι τελευταίας ρανίδας το αίμα των κατώτερων τάξεων. Στην ουσία το πρωτογενές πλεόνασμα (στην Ελλάδα) δεν αποδεικνύει και ούτε δημιουργεί προσδοκίες για τίποτα, αν σκεφτούμε πως τα δημοσιονομικά στοιχεία από την εποχή της ένταξης της χώρας στην ΟΝΕ (2001) παραπλανούν διαρκώς, ενώ υπάρχουν δαπάνες «κάτω από το τραπέζι», που ουσιαστικά επιβαρύνουν το χρέος. Το σημαντικότερο είναι ότι το πρωτογενές πλεόνασμα των 603 εκατ. ευρώ δεν «αγγίζει» το δημόσιο χρέος των 350 δις. Με απλά λόγια θα χρειαστούν πρωτογενή πλεονάσματα δραματικά υψηλότερα για να σταθεροποιηθεί αρχικά και εν συνεχεία να αρχίσει να μειώνεται το δημόσιο χρέος.

Πρακτικά λοιπόν, με πρόσχημα την οικονομική σταθερότητα και την ανάπτυξη ο κ. Σαμαράς χαράσσει το μάρμαρο της ταφόπλακας του ελληνικού λαού. Δεν υπάρχουν θυσίες που ανήκουν στο παρελθόν, όπως ισχυρίζεται, αλλά βασανιστικός και αργός θάνατος σε βάθος ετών. Απ' όλα αυτά, σε συνδυασμό με τις ανισότητες που επικρατούν όσον αφορά το ποιος «πληρώνει την κρίση» και το πώς η φορολογική πολιτική αντιμετωπίζει διαφορετικά εισοδηματικές τάξεις, πλήττοντας πάντα τις κατώτερες και εξαφανίζοντας ενίοτε κάποιες άλλες (π.χ. μεσαία τάξη), προκύπτει η ανάγκη για ριζική αλλαγή του αυτοκαταστροφικού καπιταλιστικού συστήματος.

Ρασκ.

Μια απεργία αλλιώτικη απ' τις άλλες

Στην μνήμη των απανταχού ποδοσφαιρόφιλων θα μείνει χαραγμένος ο αγώνας ανάμεσα στην γηπεδούχο Ρασίνγκ Σανταντέρ και την φιλοξενούμενη Ρεάλ Σοσιεδάδ για τα προημιτελικά του κυπέλλου Ισπανίας, ο οποίος - υπό κανονικές συνθήκες - θα διεξαγόταν την Πέμπτη 30 Ιανουαρίου 2014. Την ημέρα αυτή επέλεξαν οι παίχτες της Σανταντέρ για να εκφράσουν την δυσανεξία τους απέναντι στην διοίκηση της ομάδας για την υφιστάμενη κατάσταση.

Η διοίκηση και ιδίως ο πρόεδρος της ομάδας έχει αποδειχθεί παντελώς αφερέγγυος και ανακόλουθος στις δεσμεύσεις που κατά καιρούς έχει δώσει στους παίχτες και το προπονητικό επιτελείο για καταβολή των δεδουλευμένων τους, καθώς παραμένουν επί μήνες απλήρωτοι. Μάλιστα, σε συνάντηση με τον πρόεδρο της ομάδας, Ανχέλ Λαβίν, εκπρόσωποι των παιχτών του διεμήνυσαν πως είναι ανεπιθύμητος στον σύλλογο και τον κάλεσαν να παραιτηθεί, τονίζοντας πως αν δεν αλλάξει η κατάσταση μέχρι τον αγώνα με την Σοσιεδάδ, δεν προτίθενται να αγωνιστούν.

Δέσμευση, την οποία οι παίχτες της Σανταντέρ επρόκειτο να τηρήσουν στο έπακρο. Απόντος του προέδρου της ομάδας, ο οποίος προφανώς γνώριζε τι επικείμενο και αποφάσισε να λάμψει διά της απουσίας του στον εν λόγω αγώνα, οι βασικοί παίχτες της Σανταντέρ συγκεντρώθηκαν στο κέντρο του γηπέδου και παρέμειναν εκεί αγκαλιασμένοι, ενώ παρεμφερώς αντέδρασαν και οι αναπληρωματικοί με τον προπονητή της ομάδας. Ο διαιτητής της αναμέτρησης καθώς και οι παίχτες της Σοσιεδάδ, μη γνωρίζοντας την απόφαση των αντιπάλων τους, σάστισαν μπροστά στο πρωτοφανές αυτό θέαμα.

Κατόπιν συζητήσεως με τον αρχηγό των γηπεδούχων κι αφού συνειδητοποίησε πως η απόφαση των παιχτών της Σανταντέρ ήταν αμετάκλητη, αποφάσισε να διακόψει τον αγώνα και να τον κατακυρώσει υπέρ της Σοσιεδάδ. Το γεγονός αυτό ελάχιστη σημασία έχει καθώς πρέπει να σταθούμε στην αντίδραση των φιλοξενουμένων, οι οποίοι αμέσως μετά το σφύριγμα του διαιτητή έσπευσαν στους αντιπάλους

προκειμένου να τους αγκαλιάσουν, εκφράζοντας με αυτόν τον τρόπο την έμπρακτη συμπαράστασή τους στην κατάσταση που βιώνουν οι - κατά τ' άλλα - συνάδελφοί τους.

Ευχάριστη έκπληξη αποτέλεσε η αντίδραση των οργανωμένων οπαδών της Ρασίνγκ, καθώς - κρίνοντας εξ ιδίων τα αλλότρια - περιμέναμε σπαραξικάρδιους θρήνους περί «μαύρης σελίδας στην ιστορία της ομάδας», αλλά και «αχάριστους παίχτες». Εντούτοις, το θερμό χειροκρότημα που εισέπραξαν οι παίχτες καθ' όλη την διάρκεια της πρωτότυπης αυτής διαμαρτυρίας τους, τους ώθησε στο να κατευθυνθούν προς την κερκίδα, όπου και γνώρισαν την πλήρη αποθέωση από τους παρευρισκόμενους. Άλλωστε, είναι γνωστό πως οι οργανωμένοι οπαδοί της Σανταντέρ έχουν κατανοήσει τις δυσμενείς συνθήκες κάτω από τις οποίες αγωνίζονται οι παίχτες της ομάδας του και ως εκ τούτου έχουν στοχοποιήσει τον πραγματικό υπαίτιο, τον πρόεδρο, εναντίον του οποίου έχουν κατευθυνθεί με άγριες διαθέσεις σε πολλούς εντός έδρας αγώνες.

Και οι ίδιοι, όντας εργαζόμενοι προφανώς, αντιλαμβάνονται τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι παίχτες της ομάδας, που σε τελική ανάλυση δεν αγωνίζονται και σε κάποιο μαγαθίριο του ισπανικού ποδοσφαίρου ώστε να αμείβονται με πακτωλό χρημάτων. Η αντίδραση αυτή των οπαδών της Σανταντέρ, η οποία αποπνέει υγεία, είναι ένα άκρως ενθαρρυντικό δείγμα καθώς αποτελεί σημάδι πως οι οπαδοί δεν περιχαράκωνονται εν τέλει εντός του δόγματός «πάνω απ' όλα η ομάδα».

ΥΓ: Επί του πιεστηρίου πληροφορηθήκαμε πως η ομοσπονδία τιμώρησε την Ρασίνγκ με αποκλεισμό ενός έτους από το κύπελλο Ισπανίας και χρηματικό πρόστιμο 3.000 ευρώ, παρά τις εκκλήσεις του προπονητή της, Πάκο Φερνάντεθ, ο οποίος δήλωσε πως «Οι παίχτες απλώς διεκδικήσαν την αξιοπρέπειά τους». Μάλιστα, την άποψη αυτή φαίνεται να συμμερίζεται και η ομοσπονδία καθώς κανείς παίχτης δεν τιμωρήθηκε.

ΟΕ